A°. 1829. N°. 88.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 25 Julij.

FRANKFORT, den 21sten Julij.

In eenen brief uit Konstantinopel vindt men de volgende nadere bijzonderheden, omtrent het bezoek, dat de Sultan bij de barones *von Hubsch*, moeder van den Deenschen gezant, heeft afgelegd: « De Groote Heer liet in den morgen van den 10den Junij de barones door twee zijner adjudanten verwittigen, dat hij voornemens was, haren tuin te Bujukdere te bezigtigen. Om 2 uur kwam hij te paard, met een gevolg van ongeveer zestig personen op het landgoed van de barones aan, en werd door haar en hare beide ongehuwde dochters in den tuin ontvangen. De Sultan steeg op het terras af, en noodigde mevrouw *v. Hubsch*, welke weigerde plaats vóór hem te nemen, met veel vriendelijkheid uit te gaan zitten. — Hij uitte den wensch om teekeningen van de freule *Emile*, dewelke hem zeer geroemd waren, te zien, beschouwde ze met opmerkzaamheid en welgevallen, liet zich de daarop gebragte voorwerpen verklaren, vertoefde inzonderheid bij eene afbeelding van den Vesuvius, en vroeg eindelijk aan de teekenares, of zij wel zou willen ondernemen om zijn portret te vervaardigen. Op het antwoord, dat zij in het portretteren niet bedreven genoeg was, hernam de Groote Heer, dat zij zich naar de weide moest begeven, om de plegtigheid van den Kurban-Bairam, waarbij de grooten des rijks den souverein de slip van den rok kussen, bij te wonen. Mevrouw *v. Hubsch* nam de vrijheid aan te merken, dat deze plegtigheid van te korten duur zou wezen, dan dat hare dochter dezelve behoorlijk zoude kunnen schetsen; de Groote Heer verzekerde daarentegen, dat het zoo langzaam in zijn werk zou gaan, dat het haar aan tijd tot teekenen niet ontbreken zou. — Na dit eerste gesprek verlangde de Sultan, freule *Emile* op de fortepiano te hooren spelen; verscheidene Bim-Baschis werden afgezonden om het instrument in den tuin te halen, en freule *v. Hubsch* speelde een uur lang, tot niet weinig vermaak van den Sultan, die haar met lof overlaadde. De hem daarop voorgezette ververschingen nam de Sultan niet aan, maar beval zijne koffij voor te dienen, presenteerde daarvan aan de dames, en vroeg of dezelve (schoon zonder suiker) naar haren smaak was? — Nadat op deze wijze een paar uren verloopen waren, verlangde de Groote Heer het huis te zien, werwaarts mevrouw *v. Hubsch* en hare beide dochters hem vergezelden. Hij bezocht de onderscheidene vertrekken, nam alles, wat zich daarin bevond, naauwkeurig in oogenschouw, beschouwde met bijzondere opmerkzaamheid de portretten van wijlen den baron *von Hubsch* en van wijlen Keizer *Alexander*, en was niet weinig verwonderd, ook zijn eigen portret, door een' vreemden schilder vervaardigd, te zien. Hij vroeg aan een der dames, of zij het gelijkend vond en ontving een vleijend antwoord, dat hem scheen te behagen. In dezelfde kamer werd de Sultan ook eene schilderij van den ouden toren der janitsaren gewaar, en kon zich van de aanmerking niet onthouden, dat hij dit gebouw had laten slopen en een nieuwen toren in de plaats zetten, waarop mevrouw *v. Hubsch* antwoordde, dat hare dochter niet zou verzuimen, ook dezen eerlang af te teekenen. Ten laatsten plaatste hij zich op eene sofa, voor welke een verrekijker stond, en beschouwde een tijd lang met denzelven de omliggende streek. Het bezoek duurde ongeveer drie uren, de Groote Heer gaf aan de dames, onder vele dankbetuigingen voor het goede onthaal, geschenken van kleine goudstukken, die men als een blijk van zijne bijzondere gunst niet durfde weigeren, en liet daarna aan de bedienden van het huis giften uitreiken. Bij het heengaan herhaalde hij de uitnoodiging voor het Bairamsfeest, met bijvoeging, dat mevrouw *v. Hubsch* en hare familie de voor hen bestemde plaatsen gereed zouden vinden. Zoo eindigde dit in zijne soort voorbeeldeloos bezoek, en de Sultan begaf zich uit het landhuis naar het onlangs bij Bujukdere aangekomen Engelsche stoomschip, om naar Tarapia terug te keeren.»

Van den 22sten Julij.

Brieven uit Bucharest van den 4den dezer melden, dat bij de Russische armee groote bewegingen plaats hebben, welke eene onderneming aan gene zijde van den Balkan schijnen aan te duiden.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 26sten Junij, had de sultan eene heerschouw over de bij Bujukdere verzamelde troepen gehouden, waarbij de gezanten van Engeland en Frankrijk tegenwoordig waren geweest. De Nederlandsche gezant had, wegens zijne bemoeijingen ten behoeve van de onderdanen van Engeland en Frankrijk gedurende de afwezigheid der gezanten van die mogendheden, zeer vleijende brieven van dankbetuiging ontvangen. Men zeide ook, dat hij van Z. M. den Koning van Frankrijk het grootkruis van het legioen van eer, en van Z. M. den Koning van Groot-Brittannien eene rijk met diamanten versierde doos, ter waarde van 5000 p. st., bekomen had.

— De Turksche vloot, welke, zegt men, tot bij Sizepolis is geweest, is den 16den Junij aan den ingang van den Bosphorus teruggekeerd, zonder ergens een gevecht met den vijand gehad te hebben.

— Z. K. H. Prins *Albrecht* van Pruissen is den 20sten Julij van Berlijn naar Brussel vertrokken. Men meent, dat deze prins binnen kort aan H. K. H. prinses *Marianne* der Nederlanden zal verloofd worden.

PETERSBURG, den 11den Julij.

Dezer dagen is alhier in de Russische taal een werk in 2 deelen onder den titel van « het geredde Griekenland » in het licht verschenen. Het eerste deel behelst berigten omtrent den slag van Navarino, de onderhandelingen daarover met de Turken gevoerd, het bekende traktaat van den 6den Julij, en onderscheidene bijzondere berigten van de Russische vloot. Het tweede deel beschrijft met groote uitvoerigheid den vorigen veldtogt der Russen tegen de Turken, met bijvoeging van officiele stukken, bijzondere berigten, anecdoten enz. Het werk is met vier platen versierd, verbeeldende de graven van *Wittgenstein* en *Paskewitsch*, den overgang des Keizers over den Donau en het Russische leger bij Schumla.

PARYS, den 20sten Julij.

Het dagblad der beide Sicilien meldt, dat de gebroeders *Donatius Capozzoli*, oud 40 jaar; *Patricius Capozzoli*, oud 39 jaar; *Dominicus Capozzoli*, oud 28 jaar, en *Pascal Rossi*, oud 25 jaar, den 23sten Junij door eene militaire commissie ter dood veroordeeld, en den 17den te Palinure, op de plaats zelve, waar de telegraaf bij den volksoploop in Junij 1828 afgeslagen werd, doodgeschoten zijn. Het dagblad geeft geene misdaad op, waaraan de veroordeelden schuldig waren, maar noemt hen slechts ellendelingen, boeven, brandstichters. Van *Galotti*, met wien de Fransche regering zich nader heeft bemoeid, wordt geen woord gezegd, maar *Pascal Rossi* staat met hem gelijk, daar hij ook in Corsica eene schuilplaats gezocht had en op aanvrage van de Napelsche regering uitgeleverd werd. Een der dagbladen heeft poging gedaan om van de ministeriele bladen eenig nader berigt omtrent *Galotti* te verkrijgen, maar de laatsten hebben slechts de verzekering gegeven, dat *Galotti* niet ter dood gebragt is, en den 1sten Julij zelfs nog geene vierschaar over hem gespannen was. Dit laatste heeft aanleiding gegeven tot de aanmerking, dat *Galotti* dan vroeger wel ten onregte als een *veroordeeld* misdadiger is voorgesteld geworden.

— De *Moniteur* meldt, dat in den raad van ministers van den 16den dezer is besloten, dat de Koning dit jaar niet naar Cherburg zal gaan, maar dat de Dauphin die reis zal doen, en in het laatst van Augustus vertrekken zal. De *Constitutionnel* zegt, dat hij het hem daarvan medegedeelde berigt, uit hoofde van deszelfs onvoegzaamheid, niet heeft willen plaatsen. De reizen des Konings in zijn rijk toch, zegt hij, vallen niet onder de ministeriele verantwoordelijkheid, en Z. M. kan door een besluit van zijne raadslieden zoo min weerhouden als genoopt worden, om eenige plaatsen van Frankrijk te bezoeken.

— De Oostenrijksche consul te Gibraltar heeft bekend gemaakt, dat de Keizer, zijn meester, besloten heeft om eenige havens van Marokko te laten blokeren, om de regering van dat rijk tot een billijk gedrag omtrent Oostenrijk te noodzaken; doch dat hierdoor de handel van bevriende mogendheden niet zal belemmerd worden, daar de blokade alleen zal dienen om den invoer van wapenen, munitie enz. te beletten.

BRUSSEL, den 21sten Julij.

In de Staten-vergadering der provincie Limburg van den 18den dezer is met 24 tegen 12 stemmen besloten, Z. M. een adres aan te bieden, ten einde de bepaling bij de provinciale en stedelijke reglementen worde afgeschaft, volgens welke degenen die van posten ontzet zijn, van het stemregt zijn uitgesloten.

De Staten van Luik hebben met algemeene stemmen tot een adres aan den Koning besloten, waarbij tegen de circulaire des ministers, tot beperking der voorstellen van de Staten, geprotesteerd wordt.

Een adres aan Z. M. voor de vrijheid van het onderwijs is met 43 tegen 12 stemmen aangenomen.

's HERTOGENBOSCH, den 23sten Julij.

Den 19den dezer maand, des namiddags cirka 5 ure, vertoonde zich in de lucht boven de gemeente Oss, aanvankelijk in de gedaante van een zwarten bol, eene hoos, welke eerst met een zuid- en daarna met een noord-westen wind, hare rigting naar het zuid-oosten nam, die in haren loop eene sloot geheel ledigde en drie ooijevaars met andere voorwerpen medevoerde; vervolgens aan een uithoek dier gemeente, genaamd Osserschaijk, gekomen zijnde, vernielde zij bijna geheel twee huizen, terwijl zij twee andere woningen in hunne daken benadeelde, waarvan de schade op *f* 976 wordt begroot. Geen mensch noch vee is daarbij omgekomen; alleenlijk heeft eene vrouw, welke op den stal van een der ingeslagen huizen bezig was te melken, eenige kneuzingen bekomen, zijnde zij korten tijd daarna van onder het ingevallen dak uitgehaald, terwijl het rund zich door eene opening van het dak eenen weg had gebaand.

ARNHEM, den 24sten Julij.

Heden moesten de Provinciale Staten van Gelderland vergaderen, om een adres aan Z. M. te bekrachtigen, strekkende ten verzoeke om het nieuw ontworpene Polder-Reglement en de daarbij bepaalde circumscriptie voorloopig te schorsen, maar hoezeer 51 der 59 leden, die in de vergadering van den 18den Julij tegenwoordig waren, voor een zoodanig adres geijverd hadden, verschenen er heden slechts 44 leden, zoodat de vergadering overeenkomstig art. 7 en 70 van het reglement van orde niet kon beraadslagen. De tegenwoordige leden waren de Edel Groot Achtbare Heeren:

H. J. van Loë van Overdijk, O. W. A. van Bylandt van Marienweerd, D. R. J. van Lijnden, W. L. F. C. van Rappard, W. A. Schimmelpenninck van der Oije, J. C. van Eck, A. P. R. C. van der Borch van Verwolde, O. van Wassenaar Katwijk, A. W. [illegible] van Pallandt tot Barlham, H. W. van Aijlva [illegible], J. E. van Lijnden, H. J. op ten Noort, H. [illegible] W. E. Engelen, J. Dijckmeester, M. J. de [illegible] Bruijn, W. B. de Salve de Bruneel [illegible] den Steen, J. Thooft, J. C. Verschuer [illegible]

J. de Bruijn, G. van Riemsdijk, A. C. W. Staring, G. H. van Nispen tot Pannerden, P. Wiegand, J. H. van Rechteren, R. Verschoor, L. C. J. van Nispen, A. W. van Ysseldijk, E. W. van Dam Isselt, F. de Neree, C. B. Dutry van Haeften, E. F. J. van den Gheijn, J. A. J. Sloet, H. van Dieden, T. J. H. van Scherpenzeel Heusch, J. H. A. A. J. J. van der Heijden van Baak, F. W. van der Borch van Helbergen, N. G. Francken.

Mengelwerk.

REGTERLYKE ORGANISATIE.

Is de organisatie der regterlijke magt spoedig op handen? Deze vraag is gewis van veel belang, niet alleen voor de ambtenaren zelve, die thans regterlijke bedieningen bekleeden, maar voor elk ingezeten der *Nederlanden;* ieder wenscht immers weldra al die voordeelen te genieten, welke door de grondwet aan ons vaderland zijn gewaarborgd, en ontslagen te zijn van wettelijke verordeningen, waarin zoo vele sporen zijn te vinden van den regeringsvorm, waaronder dezelve zijn daargesteld. — Wat kan toch verkeerder, ja zelfs absurder wezen, dan dat wetten en besluiten, die door eenen alleenheerscher zijn daargesteld, en die zoo vele blijken dragen van deszelfs dwingelandij, in eenen constitutionnelen staat na vijftien jaren nog van kracht blijven. Wanneer die requesten-teekenaren uit de zuidelijke provincien aan den Koning of de Staten Generaal eerbiedig hunnen wensch hadden te kennen gegeven, dat de invoering der nieuwe wetboeken en de organisatie der regterlijke magt zoo veel mogelijk wierd bespoedigd, zou dit gewis aan elk billijk zijn voorgekomen. — Hoezeer er evenwel deswege geene bepaalde verzoeken aan de hooge overheid zijn ingediend, blijft die spoedige invoering en organisatie een der vurigste wenschen van Nederlands ingezetenen.

Dat in de twee laatste jaren zeer veel gedaan is, om dat gewenschte tijdstip te verhaasten, valt niet te betwisten. De onlangs uitgevaardigde koninklijke besluiten zouden den minkundigen zelfs gemakkelijk in het denkbeeld kunnen brengen, dat die invoering en organisatie zeer nabij is. Dan, indien men de zaak meer naauwkeurig beschouwt, zal men bevinden, dat die hoop ijdel is, dat de in het hoofd dezes voorgestelde vraag ontkennend moet worden beantwoord, en dat, wanneer van wege de regering geene andere intermediaire bepalingen worden daargesteld, alles nog, gedurende eenen geruimen tijd, op den ouden voet zal blijven.

Indien men de wet van den 16den Mei 1829, staatsblad no. 33, inziet, dan zou men daaruit moeten besluiten, dat de organisatie der regterlijke magt gelijktijdig zal plaats hebben met de invoering van al de nieuwe wetboeken. — Wanneer er thans *vijftien* jaren zijn noodig geweest om het burgerlijk wetboek, het wetboek van burgerlijke regtspleging en het wetboek van koophandel daar te stellen, kan men veilig rekenen, dat er nog wel *tien* jaren zullen verloopen, vóór en aleer het wetboek van strafregt en van lijfstraffelijke regtspleging tot stand komen. — Trouwens de eerstgenoemde wetboeken zijn vooral gegrond op de onveranderlijke beginselen van het regt, en zijn zoodanig gelijkvormig aan de Fransche wetboeken, dat men slechts weinige veranderingen in dezelve aantreft. Geheel anders is het gelegen met het lijfstraffelijke regt, waarin door eene wijsgerige beoefening des regts, sedert de laatste twintig jaren, aanmerkelijke vorderingen zijn gemaakt, hetwelk in een naauw verband staat met den gevorderden toestand van verlichting en beschaving, met zeden, gewoonten en regeringsvorm, met de staatkundige vrijheid der ingezetenen, met de meer of minder uitgestrekte magt der ambtenaren enz.

Allen stemmen dan ook daarin overeen, dat, wanneer het burgerlijke regt zonder nadeel op de Fransche wetgeving kon worden gebouwd, de Fransche lijfstraffelijke wetgeving geene navolging verdient; dan, ten aanzien van de veranderingen en wijzigingen, welke noodzakelijk zijn, en de grondbeginselen, waarop het lijfstraffelijk regt moet worden gebouwd, zijn de gevoelens zeer verschillende.

Hierbij komt nog eene gewigtige zwarigheid. Men kan niet vorderen, dat al de leden der Staten-Generaal regtsgeleerden zijn; vermits nu het burgerlijke regt meer de vrucht is van eene bepaalde studie, hebben zich al de leden der Staten-Generaal niet kunnen inlaten in het naauwkeurig onderzoek der voorgedragene wetten, welke het burgerlijke wetboek en het wetboek van burgerlijke regtspleging uitmaken. Het lijfstraffelijke regt valt daarentegen meer in het bereik van elk een; ten minste waant elk hiervan meer te weten, en zal men dus niet zoo gemakkelijk overeenstemming van gevoelens op dit onderwerp kunnen bekomen, vooral omdat niets moeijelijker is, dan hen, die slechts eene oppervlakkige kennis van eene wetenschap hebben, van hunne dwalingen terug te brengen.

Indien dus vóór de organisatie der regterlijke magt al de wetboeken in gereedheid moeten zijn, kan dit nog eenen geruimen tijd vertragen.

Dan, wanneer men, dadelijk na de aanneming van het wetboek van lijfstraffelijke regtspleging, dit wetboek met de overige wetboeken wilde invoeren, is dan de organisatie der regterlijke magt spoedig op handen? — Ook deze vraag schijnt ontkennend te moeten beantwoord worden.

Onzes erachtens zal het wetboek van lijfstraffelijke regtspleging steeds tot langdurige en gewigtige beraadslagingen aanleiding geven; hoezeer in mindere mate gelden hier dezelfde redenen, die, ten aanzien van het lijfstraffelijke regt, in het algemeen hierboven zijn aangevoerd. — Het ontwerp, hetwelk in de vorige zitting der Staten-Generaal is aangeboden, is toen reeds van twee zijden bestreden; daar sommigen hetzelve beschouwden als strijdig met onze grondwettige inrigtingen, door eene te groote beperking van de persoonlijke vrijheid der ingezetenen, terwijl anderen weder hetzelve nadeelig oordeelden voor de rust, orde en veiligheid van den staat, als geene genoegzame magt aan den regter gevende, om aangeklaagden in hechtenis te nemen, of zich bewijzen van schuld te verschaffen.

Indien men het oog vestigt op het groot aantal aanmerkingen, welke op dit ontwerp zijn gemaakt, niettegenstaande hetzelve op verre na zoo gebrekkig niet was, als het vroeger aangeboden ontwerp van een strafwetboek, kan men hieruit reeds afnemen, dat het wetboek van lijfstraffelijke regtspleging nog zoo spoedig niet zal aangenomen zijn; hierbij komt nog de moeijelijkheid, om zulk een wetboek te maken vóór dat het wetboek van strafregt is daargesteld, daar toch het eerste, in een naauw verband staande met het laatste, bijna geheel onafscheidbaar is, immers hetzelve veel beter kan volgen, dan voorafgaan.

De volgende zitting van de Staten-Generaal zal wel in de eerste plaats moeten besteed worden om *de tienjarige* en *eenjarige begrooting* tot stand te brengen. Tot nu toe is het eenjarig budget eerst in het laatst van December bekrachtigd; in 1820 werd de tienjarige begrooting eerst in April aangenomen; wanneer dus al een nieuw ontwerp van het wetboek van strafvordering dadelijk na de opening aan de Staten-Generaal wierd aangeboden, zal hetzelve moeijelijk vóór de maand April 1830 een onderwerp van beraadslagingen kunnen uitmaken, waaruit onbetwistbaar is af te leiden, dat niet vóór Julij 1830 dit wetboek kan zijn aangenomen.

Wanneer dit nu al het geval mogt wezen, waaraan wij nog zeer twijfelen, kunnen dan nog die vier wetboeken zoo dadelijk worden ingevoerd? — Gewis neen: — men vestige toch de aandacht op die chaos van oude en nieuwe Fransche wetten, decreten, advisen van den staatsraad en op dat aantal van koninklijke besluiten, ministeriele aanschrijvingen, enz., die, in verband staande met de Fransche wetboeken, na derzelver afschaffing, niet kunnen blijven bestaan, maar door nieuwe verordeningen moeten vervangen worden; men lette op die menigvuldige wetten en besluiten, betrekkelijk de zegel-, registratie- en griffie-regten en de hijpotheken, die, alle op de Fransche wetgeving toepasselijk, met de nieuwe wetgeving onbestaanbaar zijn; en men zal hierdoor de overtuiging verkrijgen, dat ook na de aanneming van het wetboek van strafvordering, op lange na nog niet alles is verrigt, wat tot invoering der nieuwe wetgeving noodzakelijk is.

Hoe veel men dus de organisatie der regterlijke magt moge willen bespoedigen, wanneer dezelve gepaard moet gaan met de invoering van nieuwe wetboeken, is dit nog in het volgende jaar 1830 niet te verwachten. Dan, hierbij voegt zich nog eene bedenking. — Het Fransche strafwetboek is gewis het gebrekkigste van al de wetboeken, het bevat de meeste sporen van dwingelandij van hem, van wien hetzelve den naam ontleent; de doodstraf is in hetzelve op eene schrikverwekkende wijze vermenigvuldigd; de straffen zijn in hetzelve over het algemeen veel te gestreng, zoodat, wanneer niet door opgevolgde besluiten die gestrengheid eenigermate was gelenigd, de regter bijna dagelijks in de noodzakelijkheid zoude wezen om straffen op te leggen, die geheel en al onevenredig zijn aan de misdrijven. — Moeten nu Nederlands ingezetenen het gebrekkigste wetboek het langst houden, terwijl men hen vroeger van de minder gebrekkige, of om het beter uit te drukken, van de wezenlijk goede wetboeken ontheft?

Het is waar, dat ook hier te lande, door onderscheidene besluiten, eenige veranderingen in het Fransche lijfstraffelijke regt zijn daargesteld; doch behalve dat die besluiten de duidelijkste kenmerken dragen van den spoed, waarmede dezelve zijn vervaardigd, wordt hierdoor veroorzaakt, dat in het eene gedeelte van het koningrijk de eeuwigdurende straffen zijn blijven bestaan, die in het andere gedeelte zijn afgeschaft; dat in het eene gedeelte de geeselstraf en het zwaard over het hoofd weder zijn ingevoerd, in het andere niet; dat eindelijk in het eene gedeelte één aan misdaad schuldige, onder welke verligtende omstandigheden hij het misdrijf ook moge gepleegd hebben, steeds met een *onteerend* confinement in een tuchthuis *moet* worden gestraft; terwijl in het andere gedeelte, onder dezelfde omstandigheden, een correctionele straf *kan* worden opgelegd. — Wanneer iets in staat is om eene naauwe vereeniging tusschen de zuidelijke en noordelijke provincien daar te stellen, dan is het gewis éénheid van wetgeving; alles wat hiertegen strijdt, moet, als nadeelig voor ons vaderland, worden geweerd.

Is eindelijk de invoering van de wet van den 20sten April 1827 en bijgevolg de organisatie der regterlijke magt, met behond der Fransche wetboeken, denkbaar en mogelijk, en kan men zich dus vleijen, dat op die wijze de organisatie spoedig zal volgen?

De onlangs genomen besluiten en bijzonder het besluit, waarbij bepaald is, dat het Fransche reglement van 18 Junij 1811 en 7 April 1813, omtrent de justitie-kosten, ook na de invoering van de wet van den 20sten April 1827 bij provisie van kracht zal blijven, heeft bij sommigen de gedachte opgewekt, dat het gouvernement voornemens zoude zijn, om, zelfs vóór de daarstelling van een wetboek van lijfstraffelijke inrigting, de wet van den 20sten April 1827 dadelijk in werking te brengen, en alzoo zonder de nieuwe wetboeken de regterlijke magt te organiseren. — Te regt heeft men toch opgemerkt, dat, terwijl het tarief van geregtskosten in de naauwste betrekking staat met het Fransche wetboek van strafvordering, hetzelve nimmer kan worden behouden bij een nieuw wetboek, hetwelk ongetwijfeld op geheel andere beginselen zal worden gebouwd. Dan, wat de bedoeling ook moge wezen van het voormelde besluit, zoo komt de wet van 20 April 1827 ons zoo onbestaanbaar voor met de Fransche wetboeken, dat dezelve nimmer gezamenlijk van kracht kunnen zijn.

Hoe toch is met de Fransche wetgeving overeen te brengen de regtsmagt in koophandels en andere zaken, aan de kantongeregten toegekend? dat behandelen van de burgerlijke zaken in eerste en tweede instantie bij hetzelfde collegie? — Hoe zullen de criminele zaken, voorvallende in het arrondissement, waarin het hof is gevestigd, worden afgedaan, daar hetzelfde provinciaal hof eerst zal zijn raadkamer, de zaak aan het hof, kamer van beschuldiging, verwijzende, vervolgens kamer van beschuldiging, de zaak aan het hof van assises renvoijerende, en eindelijk het hof van asssies zal uitmaken? — Hoe zal men de stellige bepaling van het Fransche wetboek kunnen opvolgen, dat, noch de regter ter instructie, noch de leden van de kamer van beschuldiging over dezelfde zaak als leden van het hof van assises zullen mogen zitting nemen? — Hoe zal het met de correctionele zaken gaan, daar, volgens de Fransche wetgeving, de competentie der correctionele regtbanken zich, behoudens appèl, uitstrekt tot gevangenis van vijf, ja zelfs van tien jaren en tot geldboete van welke hoegrootheid ook, en, volgens de wet van den 20sten April 1827, die competentie, zonder appèl, niet verder gaat dan gevangenis van één jaar en geldboete van *f* 300? — Indien dus de onwrikbare regel niet wordt omverre gestooten, dat de competentie des regters zich regelt naar de hoogste straf, die aan eenen aangeklaagde kan worden opgelegd, dan zullen voortaan alle diefstallen, bedriegerijen, misbruik van vertrouwen, feitelijkheden van hoe weinig belang ook, als criminele zaken voor het hof moeten worden behandeld, en de van zulke misdrijven

beschuldigden, van hoe geringen aard ook, blootgesteld aan de moeijelijkheden en onaangenaamheden van een crimineel onderzoek? — Hoe zal het eindelijk gaan met het appèl in gewone correctionele zaken, daar dit bij het Fransche wetboek is toegestaan en bij de wet van 20 April 1827 is ontzegd? — Dan genoeg om te betoogen, dat men in eene chaos van verwarring zoude geraken, wanneer men, zonder de nieuwe wetboeken, de wet van 20 April 1827 wilde invoeren. Hoe vurig men de organisatie der regterlijke magt mogt verlangen, zal men toch niet begeeren, dat dezelve, ten koste van eene geregelde handhaving des regts, worde verkregen.

Uit het tot nu toe aangevoerde zal dan wel onbetwistbaar volgen:

1°. Dat, indien vóór de organisatie der regterlijke magt al de wetboeken moeten bekrachtigd zijn, het tijdstip dier organisatie nog verre verwijderd is.

2°. Dat ook dan, wanneer men zonder straf-wetboek die organisatie wilde invoeren, dit ook nog eenen geruimen tijd moet duren.

3°. Dat eindelijk, zonder de invoering van de nieuwe wetboeken, de organisatie der regterlijke magt niet te verwachten is en zelfs niet plaats kan hebben.

De ambtenaren, die zich derhalve vleijen, spoedig de vruchten te zullen plukken van een vijftienjarig geduldig afwachten der organisatie; de ingezetenen, die hopen, dat zij weldra eindelijk van de wetten der Fransche overheersching zullen ontslagen zijn, en alzoo het genot zullen verkrijgen van de waarborgen voor hunne persoonlijke vrijheid, en voor de handhaving van regt, in de grondwet beloofd, vleijen zich alzoo met eene ijdele hoop. — De regering is zelfs thans in de onmogelijkheid, aan het billijk verlangen der ingezetenen onmiddelijk te voldoen; alleen door het nemen van intermediaire maatregelen, kunnen, ten minste voor een gedeelte, de nadeelige gevolgen worden weggenomen, welke door een voortdurend bestaan van de Fransche wetgeving en de Fransche regterlijke organisatie meer en meer moeten worden verwekt.

De redelijke wenschen van de ingezetenen kunnen zich dan ook thans niet verder uitstrekken, dan tot het bekomen van zulke intermediaire bepalingen, die reeds voor veertien jaren hadden kunnen en moeten daargesteld worden.

Welke zwarigheid bestaat er toch, om den hoogen raad, ingevolge de bepalingen van de wet van 20 April 1827 op te rigten; om aan denzelven de bevoegdheid te geven, bij de bestaande wetgeving aan het Fransche hof van cassatie toegekend, om voorts door dit collegie te doen uitvoeren, hetgeen bij de artikelen 67, 68, 175, 177, 179 en volgende van de grondwet is bepaald? — Welke zwarigheid bestaat er, om de bezoldiging van de regterlijke ambtenaren dadelijk naar den, bij de wet van 20 April 1827 bepaalden, maatstaf te vermeerderen? — Welke zwarigheid bestaat er eindelijk, om bij provisie die veranderingen in de Fransche wetboeken te maken, welke het meest gebiedend noodzakelijk zijn. — De Fransche regering, welke telkens veranderingen in het straf-wetboek voordraagt, om deszelfs gestrengheid te lenigen, en de gapingen aan te vullen, strekt ons hier zelfs tot voorbeeld. — Om niet te spreken van de overige wetboeken, zoude men zeer gemakkelijk de voorname gebreken van het Fransche wetboek van strafvordering kunnen wegnemen, door te bepalen, dat geen Nederlander, eene vaste woonplaats hebbende, buiten betrapping op heeterdaad, zou kunnen in hechtenis genomen worden, dan op een bevel van gevangenneming, uit te vaardigen door de regtbank, in rade vergaderd; dat, bij betrapping op heeterdaad of aanhouding van eenen vreemdeling of landlooper, dezelve niet langer dan drie dagen, buiten autorisatie der regtbank, in arrest zoude mogen worden gehouden, door vast te stellen, dat de regtbank, in correctionele zaken regtsprekende, uit vijf leden zoude moeten bestaan, en dat voorts bij de hoven van assises in criminele zaken, door acht leden zouden moeten gevonnisd worden, waarvan vijf stemmen ter veroordeeling noodzakelijk zouden zijn; door te bepalen, dat kinderen, beneden de zestien jaren, ook voor eigenlijk gezegde misdaden voor de correctionele regtbanken zouden teregtstaan; door de speciale hoven ook in de zuidelijke provincien af te schaffen, en door soortgelijke andere doelmatige bepalingen.

Even zoo zoude men het Fransche straf-wetboek onder eenige beperkingen en veranderingen kunnen behouden. Men schaffe de eeuwigdurende dwangarbeid af en vervange dezelve door een confinement van minste vijf en ten hoogste twintig jaren; men vervange den dwangarbeid voor een tijd, door een confinement van ten minste twee en ten hoogste vijftien jaren; men strekke de tuchthuisstraf van een tot tien jaren uit en bepale, dat, wanneer de regter, uit hoofde van verzachtende omstandigheden, eene gevangenis van minder dan vijf jaren mogt opleggen dezelve nimmer door schavot-straffen zal worden voorafgegaan, en als niet onteerend zal worden beschouwd; men late aan de beoordeeling der regters over, de straf van het brandmerk, wegens valschheid of herhaling van misdaad, al of niet op te leggen; men schaffe de geeseling en het zwaard over het hoofd weder af; men geve den regter de bevoegdheid, om op valsche munt, kindermoord, brandstichting, diefstal met de vijf verzwarende omstandigheden, enz., de naast aan de dood grenzende straf toe te passen, gelijk mede dan, wanneer de beschuldigde alleen, omdat hij reeds vroeger was gestraft, de doodstraf zoude moeten ondergaan; men stelle vast, dat de correctionele regtbanken in alle misdrijven, en dus ook in de gevallen, bij art. 57, 58, 186, 198, 281, 462 van het straf-wetboek, de straf volgens art. 463 kunnen verminderen; men vulle eenige gapingen aan, welke in het straf-wetboek bestaan; men lenige op die wijze de straffen; men geve meerdere waarborgen voor de individuele vrijheid der ingezetenen, meerdere ruimte in de verdediging, en alsdan zal er gewis veel minder reden zijn, om zich over het voortdurend bestaan der Fransche wetgeving te beklagen; men zal met kalmte de nieuwe wetgeving afwachten, en zich ook hierdoor op nieuw overtuigen, dat door de regering alles wordt gedaan, wat voor het geluk der *Nederlanden* bevorderlijk is.

Wanneer die intermediaire bepalingen, slechts gedurende één jaar, in werking zouden blijven, en mogten dezelve spoediger door eene geheele organisatie der regterlijke magt en door de volledige invoering der nieuwe wetgeving kunnen vervangen worden, dan zou dit gewis reeds der moeite waardig zijn, dan zou de Nederlander hierdoor op nieuw worden aangespoord tot dankbaarheid voor de vaderlijke zorg der regering.

Schrijver dezes ontveinst het niet, dat hij weinig hoop voedt, soortgelijke intermediaire bepalingen, en alzoo eenen provisionelen hoogen raad daargesteld te zien. Hij bekent gaarne, de gronden niet te kennen, die hiertegen kunnen worden aangevoerd; dan, indien men voortgaat met die instelling aan het vaderland te weigeren, vermeent hij dat er nog in eenen geruimen tijd niet aan eene regterlijke organisatie is te denken, en dat hoe spoedig aanstaande die organisatie ook moge schijnen, dezelve welligt bij de beraadslagingen over het volgend tienjarig budget in 1839 nog niet zal zijn ingevoerd.

Aan de Redactie!

In No. 84 van de Arnhemsche Courant heb ik een vertoog gevonden over het Reglement op het beheer der Rivier-Polders in *Gelderland*, waarin gewag wordt gemaakt van het voorstel van den heer VAN NISPEN van *Pannerden*, en van Z. H. Welgeb. beschuldiging, gerigt tegen de commissie van redactie, in 1825 benoemd, en waarbij ook mijn naam voorkomt. — Daar de schrijver de zaak niet in het ware daglicht heeft geplaatst, waarschijnlijk omdat hij bij de vergadering der Staten niet tegenwoordig was, zij het mij vergund zulks bij deze te doen.

Nadat de Staten van *Gelderland*, op den 7den October 1825, een reglement op het beheer der rivier-polders in dat gewest hadden aangenomen, werd door H. E. G. A. eene commissie benoemd om het stuk nader te redigeren. — Deze commissie bestond, naar volgorde der benoeming, uit de heeren VAN DAM-VAN-ISSELT, J. DYCKMEESTER, VAN LIDTH DE JEUDE, GAYMANS en GRAVE VAN RECHTEREN, en zoude door den heer gouverneur worden gepresideerd.

Het volvoeren van den opgedragen last was voor sommige leden dier commissie, die tegen het reglement hadden geijverd en gestemd, hoogst onaangenaam, daar zij gaarne meerder in hetzelve zouden hebben veranderd gezien, dan taal- en spelfouten. — Des niet te min werd hij volbragt in den geest der committenten, en zonder eenige bijvoeging of weglating, voor zoo verre de zaak zelve betreft, werd het reglement geredigeerd, zóó, als het in de vergadering was aangenomen.

Hoogst onaangenaam moest het dus voor de leden dier commissie wezen, toen zij hoorden, dat de heer VAN NISPEN van *Pannerden* in zijn belangrijk voorstel, ter Staten-vergadering gedaan, had kunnen goedvinden, aan die commissie ten laste te leggen, dat zij hare magt was te buiten gegaan, en tegen den uitgedrukten wil der vergadering aan, het reglement had veranderd, door uit te laten of bij te voegen, naar eigen goeddunken.

De schrijver van het vertoog in No. 84, doet mij daar voorkomen, als of ik mij, ongeroepen, tot kampvechter dier commissie had opgeworpen, en zegt: De heer VAN DAM VAN ISSELT heeft dat aan genoemden heer VAN NISPEN zeer ten kwade geduid, en deswegen op hoogen toon zekere soort van genoegdoening voor de voormelde commissie gevorderd. Eenige regels verder zegt hij: De heer VAN DAM had dus niets anders te doen, dan met weinige en zeer bescheidene woorden aan te toonen, dat de commissie haren lastbrief niet is te buiten gegaan, en de bewuste veranderingen aan haar ten eene male vreemd zijn.

Ik heb, namens mijne mede gecommitteerden, dien toon gevoerd, die den man van eer voegt, wanneer hij openlijk in zijn gedrag wordt aangerand: ik heb, en dit getuigenis zullen de Staten van *Gelderland* mij niet weigeren, met bescheidene woorden betoogd, dat de eer der vergadering was aangetast en de eer van sommigen van derzelver leden, en dat de beschuldiging, indien dezelve waarheid bevatte, niet alleen tot schande voor de commissie moest uitloopen, maar ook tot schande voor de vergadering zelve, die zulke onwaardige leden zoo lang in haar midden had geduld.

Ik heb den heer VAN NISPEN voorgehouden, dat Z. H. W. G., alvorens zoodanige zware beschuldiging in het midden te brengen, had behooren te vragen inzage van het door de commissie geredigeerde stuk, dat ter griffie der Staten van *Gelderland* voorhanden was, en dat men Z. H. W. G. niet mogt weigeren.

Ik heb er verder op aangedrongen, dat Z. H. W. G. zulks als nog doen zoude, en de schriftelijke verklaring afleggen, want ook de beschuldiging was schriftelijk gedaan, dat Z. H. W. G. zich, met betrekking tot de commissie, had vergist, en dat zij den haar toevertrouwden last met naauwgezetheid had vervuld.

Indien dit een hooge toon is, heb ik, voor mijne medegecommitteerden en voor mij, een hoogen toon gevoerd, en welligt ware die toon nog hooger geworden, indien de heer VAN NISPEN van *Pannerden*, zich, hoewel mijn's inziens te laat, niet van de ongegrondheid van zijne beschuldiging had overtuigd, en niet aan ons verzoek had voldaan, van zulks bij geschrifte te betuigen.

Z. H. W. G. heeft, in de Staten-vergadering van ll. Vrijdag, schriftelijk en met duidelijke woorden verklaard, dat het door voorn. commissie geredigeerde stuk, door Z. H. W. G naauwkeurig was nagegaan, en dat de veranderingen en afwijkingen, welke te vinden zijn in het bij koninklijk besluit van 28 Dec. 1828 gearresteerde reglement, niet afkomstig zijn van de commissie in 1825 door de Staten van *Gelderland* benoemd.

Dit mogt ik dan ook geredelijk van Z. H. W. G. verwachten, daar ik uitga van de vooronderstelling, dat het Z. H. W. G. in deze geheele zaak, alleen om waarheid te doen is.

Geldermalsen, den 20sten Julij 1829.

E. W. VAN DAM VAN ISSELT.

Men heeft het artikel over eenen benoemden volksvertegenwoordiger, voorkomende in ons nommer van Dingsdag ll., toepasselijk gemaakt op Gelderland. Welke gelijkende trekken men gemeend heeft daaruit te kunnen opmaken voor eenigen der benoemde afgevaardigden van dit gewest, weten wij niet; waarschijnlijk echter is de meening alleen daaruit ontstaan, dat in het artikel wordt gesproken van *onze* provincie. Indien het stuk van de redactie was, zou men dit voornaamwoord zeker op Gelderland moeten betrekkelijk maken; maar dit is het geval niet; het is een ingezonden stuk, gelijk aan het hoofd vermeld is; de schrijver spreekt van zijne provincie, en het is om de proef te nemen of de afbeelding van den bedoelden volksvertegenwoordiger getrouw is, dat men geene provincie bepaaldelijk genoemd heeft.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 24sten Julij 1491 werd *Sluis in Vlaanderen* door hertog ALBERT *van Saksen* bemeesterd.

Den 24sten dito 1568 overleed Don CARLOS, zoon van FILIPS II, Koning van *Spanje*.

Den 24sten dito 1712 ondergingen de bondgenooten eene geduchte nederlaag bij *Denain*.

Den 25sten dito 1401 werd JAKOBA van *Beijeren* geboren.

Den 25sten dito 1813 begonnen de zoogenoemde vijfdaagsche veldslagen op de *Pyreneën*.

Den 25sten dito 1813 mislukte de bestorming van *St. Sebastiaan*.

ARNHEM, den 24sten Julij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 23 Julij 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 23 D., gevallen 0 D.
Den 24 dito 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D.

NOTIFICATIE.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE *GELDERLAND*,

Brengt, bij deze, ter kennis van de ingezetenen der Provincie, dat door Zijne Excellentie den Heer Opperjagermeester, Opperhoutvester voor de Noordelijke Provinciën, in overleg van Hun Edel Groot Achtbaren, de Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, is bepaald geworden:

1°. Dat de jagt op *Ganzen*, *Eenden* en *Watersnippen*, voor dit jaar zal worden geopend op Zaturdag den 1sten Augustus aanstaande.

2°. Dat deze jagt alleen en bepaaldelijk geopend is en uitgeoefend mag worden op het water langs de stranden en oevers van meeren, plassen en rivieren, mitsgaders op lage moerassige gronden, en dat speciaal die jagt gesloten blijft in en langs de bosschen, alsmede op de bouw- en weilanden, tot het gewone jagtveld behoorende.

En, opdat niemand hiervan eenige onwetenheid zoude kunnen voorwenden, zal deze alom worden gepubliceerd en geaffigeerd, waar zulks gebruikelijk is, en voorts in de Arnhemsche Courant geinsereerd.

Arnhem, 20sten Julij 1829.

De Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *ZUTPHEN* brengen hiermede ter kennis, dat met autorisatie van den Stedelijken Raad, op Maandag den 3den Augustus aanstaande, 's middags ten 12 ure, ten Raadhuize in het openbaar zal worden aanbesteed, met de LEVERANCIE der daartoe benoodigde MATERIALEN.

1°. Het MAKEN eener KADE langs de Rivier *den Yssel*, beneden de Stads Kraan.

2°. De VERNIEUWING van het WERK in de Stads Vulmolen.

En zulks op het Bestek en de Conditien als acht dagen te voren ter Stads Secretarie zullen ter lezing zijn.

Zutphen, den 13den Julij 1829.

Burgemeester en Wethouderen
voornd.,
P. J. SWAVING.
Ter ordonn. van dezelve,
J. A. VAN HASSELT.

---

§ § § De ONTVANGER der DOMEINEN van de ALGEMEENE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPY ter BEGUNSTIGING van de VOLKSVLYT te *TIEL*, zal voor het loopend jaar 1829 Verpachten de GROVE KOORNTIENDEN tot het Ressort van deszelfs Kantoor gehoorende, te weten:

Op Woensdag den 29sten Julij 1829, des voormiddags ten tien ure te *Buren*, de TIENDEN van *Buren*, *Asch*, *Erichem*, *Achter den Haag*, *Zoelmond*, *Beusichem*, *Tricht* en *Buurmalsen*.

Op Donderdag den 30sten Julij, des voormiddags ten tien ure te *Geldermalsen*, de TIENDEN van *Geldermalsen*, *Rumpt*, *Deil* en *Meteren*, en ten zelven dage des namiddags ten vier ure te *Wadenoijen*, de TIENDEN van *Wadenoijen* en *Zennewijnen*.

Op Vrijdag den 31sten Julij, des voormiddags ten negen ure te *Tuil*, de TIENDEN van *Opijnen*, *Neerijnen*, *Waardenburg*, *Tuil*, *Haaften* en *Hellouw*, en ten zelven dage, des namiddags ten vier ure, te *Varik*, de TIENDEN van *Varik* en *Heesselt*.

Zullende de TIENDEN van VLAS en HENNIP, welke zich in de onderscheidene Tiendblokken zouden mogen bevinden, ditmaal en voor het vervolg, Gemeentes-gewijze ter verpachting worden aangeboden.

De Ontvanger voornoemd,
H. M. VAN ERMEL.

---

† † † AFGEVAARDIGDEN uit het DYKBESTUUR van den *ALBLASSERWAARD* zijn voornemens op Maandag den 27sten Julij 1829, des 's morgens om 9 ure, ten huize van *J. H. HOLTUS*, aan het *Lexkesveer*, nabij *Wageningen*, aan te besteden:

Het LEVEREN van ongeveer 6 à 700 SCHATTEN GROF KEGEL- of GRINDZAND bij *Ameide*, volgens bestek, 't welk in het voormelde Veerhuis als mede ten kantore van de Notarissen Mr. *H. B. VAN DAALEN* en *D. BEEK*, te *Wageningen*, ter lezing ligt en alwaar nader onderrigt te bekomen zij.

---

§ § § Te *Zutphen*, in *het Zwijnshoofd*, zal, in het openbaar, 's voormiddags ten elf ure, op den 13den Augustus 1829, bij inzetting, en op den 27sten dierzelfde maand, bij finale gunning, geveild worden, het zeer aangenaam gelegen BUITENGOED *AVERENK*, bij het Dorp *Hengelo*, in het Arrondissement *Zutphen*, geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, vrij van overstrooming; bestaande in een HEERENHUIS, BOUWHUIS en STALLING, met aanzienlijke HOVEN, LAND, WEIDEN, BOSSCHEN, ALLEES en verdere PLANTAGIEN, uitgestrekte WANDELINGEN, JAGT en DUIVENTIL; en onder welk Landgoed ook behooren vier BOERENERVEN en eenige DAGHUURDERS PLAATSEN; te zamen groot ruim 118 Bunders, behalven meer dan 50 Bunders afzonderlijk gelegen HEIDEGRONDEN. — Te bevragen bij den Tuinman op hetzelve Buitengoed, en bij den te *Vorden* residerenden Heer Notaris *GALLÉE*.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: een aangenaam BUITENGOED, geschikt tot Zomer- en Winterverblijf, staande en gelegen in den kom van het bekende dorp *Brummen*, nabij den Straatweg, niet ver van de Gereformeerde en onmiddelijk bij de Roomsche Kerk; bestaande in eene wel onderhouden HEERENHUIZINGE, waarin verscheidene meest Behangene KAMERS, KEUKEN, verwulfde KELDER, ACHTERHUIS, benevens eenen goed aangelegden TUIN en HOF, bezet met vele welldragende VRUCHTBOOMEN. Informatien deswege te bekomen in persoon, of met gefrankeerde brieven, ten Kantore van den Notaris *DE FEYFER*, te *Steenderen*.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP, om, des verkiezende, op tijd te betalen: 1°. Een zeer fraai en ligt gebombeerd WAGENTJE, met lossen Bok, geschikt voor een en twee paarden, 2°. Een Franschen CHAIS, 3°. Eene zeer fraaije ARRESLEDE met Beltuig, en 4° een fraaijen CHAIS en WAGENTUIG, met Platet en Chineesch Koper gemonteerd. Een en ander te bevragen bij den Zadelmaker *VAN DER HORST*, in de Kortestraat, te *Arnhem*. Brieven franco.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand Julij 1829.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:				Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:			
Maandag	27	's morgens	9½ ure	Zaturdag	25	's morgens	5 ure
Dingsdag	28	's morgens	10½ ure	Zondag	26	's namidd.	2 ure
Vrijdag	31	's morgens	4 ure	Woensdag	29	's namidd.	2 ure

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:

Maandag 27 's avonds 8½ ure | Woensdag 29 's morgens 4 ure

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: § Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:

Elken Zondag 's morgens ten 6 ure | Elken Maandag 's morg. ten 9½ ure

Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde *Maatschappij*, de Heeren *VAALMAN* en *THEBELS*, te *Nijmegen* en bij den Heer *B. BLECKMANN* te *Arnhem*.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*, vice versa, op bepaalde uren, als bij Biljetten is bekend gemaakt.

WAPENBOEK VAN DEN NEDERLANDSCHEN ADEL.

De Ondernemers ter uitgave van dit Wapenboek hebben de eer, den Adel te verwittigen, dat de *Inteekening*, thans tot zoodanig getal exemplaren gekomen is, dat het voornemen bestaat, om dit belangrijk en kostbaar Werk aan te vangen.

De Ondernemers nemen de vrijheid, de *niet ingeteekend* hebbenden te herinneren aan het Prospectus, dat *buiten inteekening* geene exemplaren verkrijgbaar zullen zijn dan met 25 pCt. verhooging van den prijs bij inteekening bepaald, en dat het daarenboven niet onbelangrijk is de *eerste afdrukken* te bezitten.

Zij verzoeken, derhalve, den Adel, om op hunne Circulaires en Prospectus te willen reflecteren, aan de inteekening deel te nemen, en *in dat geval* de *inteekening-lijst*, bij hunne Circulaires gevoegd, terug te willen zenden, of bij gemis van dat stuk, aan den Ondergeteekende te doen opgeven hoedanig het Werk verkozen wordt, namelijk, de Wapenen in *het zwart*, à *f* 5 : 75 per cahier, bevattende 72 Wapenen, in koper; *gekleurd*, à *f* 8 : 50, en *gekleurd*, *met goud en zilver opgewerkt*, à *f* 10 : 50.

De Ondernemers kunnen ook niet voorbij, de Edelen die bereids zich hebben voorzien van het *zoogenaamde* ARMORIAL *des Pays-Bas*, te doen opmerken, dat het door hen uit te geven Wapenboek *alléén* van waarde en belang is en kan zijn, omdat de Wapenen worden afgeteekend naar de *officiele* stukken bij den *Hoogen Raad van Adel* berustende, en gegeven met derzelver [illegible] en *Devisen*, en zij hopen daarom, dat men zich niet zal [illegible] bij inteekening [illegible] Wapenboek te schaffen, in plaats van [illegible] te bezitten van eigendunkelijk vervaardigde eenvoudige *Schilden* van Wapenen, zonder meer, waaronder er zijn van Familien die nimmer door *ZIJNE MAJESTEIT* in den Adelstand zijn erkend, ingelijfd noch verheven geworden.

's Hage,
den 15 Julij 1829.

De gezamenlijke Ondernemers, en in derzelver naam,
L.s VAN WELEVELD.
Geëmploijeerd bij den Hoogen Raad van Adel.

NB. Bij bovengenoemden is het Prospectus met Model-Plaat te bekomen.

*** Bij *BREST VAN KEMPEN*, Boekverkooper te *Brussel*, zijn nog eenige Exemplaren voorhanden van de vijf thans nog in werking zijnde WETBOEKEN à *f* 8,25. Zullende bij zich omtrent eene soortgelijke uitgave van de nieuwe WETBOEKEN, bij nadere aankondiging duidelijk en met dadelijke prijsbepaling verklaren, zoodra de tijd daar is.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.